RÅDETS BESLUT (EU) 2019/308

av den 18 februari 2019

om bemyndigande för Österrike, Luxemburg och Rumänien att i Europeiska unionens intresse godta Vitrysslands och Uzbekistans anslutning till 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.3 jämförd med artikel 218.6 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]), och

av följande skäl:

(1) Ett av Europeiska unionens mål är att främja skyddet av barnets rättigheter, såsom anges i artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen. Åtgärder för att skydda barn mot olovligt bortförande eller kvarhållande är en väsentlig del av denna politik.

(2) Rådet har antagit förordning (EG) nr 2201/2003 ([2]) (nedan kallad *Bryssel IIa-förordningen*) som syftar till att skydda barn från de skadliga verkningarna av olovligt bortförande eller kvarhållande, att inrätta förfaranden för att säkerställa ett snabbt återförande av dem till den stat där de har sin hemvist samt att säkerställa skyddet för rätten till umgänge och rätten till vårdnad.

(3) Bryssel IIa-förordningen kompletterar och förstärker Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn (nedan kallad *1980 års Haagkonvention*), genom vilken det på internationell nivå inrättas ett system för skyldigheter och samarbete mellan avtalsslutande stater och mellan centralmyndigheter och som syftar till att snabbt återföra barn som bortförts eller kvarhållits olovligt.

(4) Alla unionens medlemsstater är parter i 1980 års Haagkonvention.

(5) Unionen uppmuntrar tredjestater att ansluta sig till 1980 års Haagkonvention och stöder det korrekta genomförandet av 1980 års Haagkonvention, bland annat genom att tillsammans med medlemsstaterna delta i de särskilda kommittéer som regelbundet sammankallas av Haagkonferensen för internationell privaträtt.

(6) En gemensam rättslig ram som är tillämplig mellan unionens medlemsstater och tredjeland kunde vara den bästa lösningen i känsliga fall av internationella bortföranden av barn.

(7) I 1980 års Haagkonvention anges att den är tillämplig mellan den anslutande staten och de avtalsslutande stater som har förklarat att de godtar anslutningen.

(8) 1980 års Haagkonvention tillåter inte att regionala organisationer för ekonomisk integration, såsom unionen, ansluter sig till den. Därför kan unionen inte ansluta sig till konventionen och inte heller deponera en förklaring om godtagande av en anslutande stat.

(9) Enligt yttrande 1/13 från Europeiska unionens domstol ([3]) omfattas förklaringar om godtagande enligt 1980 års Haagkonvention av unionens exklusiva externa befogenhet.

(10) Vitryssland deponerade sitt anslutningsinstrument för 1980 års Haagkonvention den 12 januari 1998. 1980 års Haagkonvention trädde i kraft i Vitryssland den 1 april 1998.

([1]) Yttrande av den 31 januari 2019 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([2]) Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 23.12.2003, s. 1).
([3]) ECLI:EU:C:2014:2303.

(11) Alla berörda medlemsstater, med undantag av Österrike, Danmark, Luxemburg och Rumänien, har redan godtagit Vitrysslands anslutning till 1980 års Haagkonvention. Vitryssland har godtagit Bulgariens, Estlands, Lettlands, Litauens och Maltas anslutning till 1980 års Haagkonvention. En bedömning av situationen i Vitryssland har lett till slutsatsen att Österrike, Luxemburg och Rumänien i unionens intresse kan godta Vitrysslands anslutning i enlighet med 1980 års Haagkonvention.

(12) Uzbekistan deponerade sitt anslutningsinstrument för 1980 års Haagkonvention den 31 maj 1999.1980 års Haagkonvention trädde i kraft i Uzbekistan den 1 augusti 1999.

(13) Alla berörda medlemsstater, med undantag av Österrike, Danmark, Luxemburg och Rumänien, har redan godtagit Uzbekistans anslutning till 1980 års Haagkonvention. Uzbekistan har godtagit Bulgariens, Estlands, Lettlands, Litauens och Maltas anslutning till 1980 års Haagkonvention. En bedömning av situationen i Uzbekistan har lett till slutsatsen att Österrike, Luxemburg och Rumänien i unionens intresse kan godta Uzbekistans anslutning i enlighet med 1980 års Haagkonvention.

(14) Österrike, Luxemburg och Rumänien bör därför bemyndigas att deponera sina förklaringar om godtagande av Vitrysslands och Uzbekistans anslutning till 1980 års Haagkonvention i unionens intresse i enlighet med villkoren i detta beslut. Övriga medlemsstater i unionen som redan har godtagit Vitrysslands och Uzbekistans anslutning till 1980 års Haagkonvention bör inte deponera nya förklaringar om godtagande, eftersom de befintliga förklaringarna är giltiga enligt folkrätten.

(15) Förenade kungariket och Irland är bundna av Bryssel IIa-förordningen och deltar i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(16) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Österrike, Luxemburg och Rumänien bemyndigas härmed att i unionens intresse godta Vitrysslands och Uzbekistans anslutning till 1980 års Haagkonvention.

2. Österrike, Luxemburg och Rumänien ska senast den 19 februari 2020 i unionens intresse deponera en förklaring om godtagande av Vitrysslands och Uzbekistans anslutning till 1980 års Haagkonvention, med följande lydelse:

”[MEDLEMSSTATENS fullständiga namn] förklarar sitt godtagande av Vitrysslands och Uzbekistans anslutning till Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn, i enlighet med rådets beslut (EU) 2019/308.”.

3. Österrike, Luxemburg och Rumänien ska informera rådet och kommissionen om deponeringen av sina förklaringar om godtagande av Vitrysslands och Uzbekistans anslutning till 1980 års Haagkonvention och ska meddela kommissionen texten till dessa förklaringar inom två månader från sin deponering.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Österrike, Luxemburg och Rumänien.

Utfärdat i Bryssel den 18 februari 2019.

På rådets vägnar
N. BĂDĂLĂU
Ordförande